

Govern civil

De Granollers

L'alcalde de Granollers va comunicar ahir al governador, que els carnis d'aquella localitat, a fi d'evitar possibles desordres, havien decidit suspendre la inauguració del Circol Tradicionalista.

Professors

A Sarrià va celebrarse ahir, ab ordre complet, la professió de la Divina Pastora.

Per haver-hi un brenar radical a Pei d'abans, se temien desordres.

A Sant Andreu se celebrà, amb una professió del Sagrat Cor, i paral·lelament els leixionistes del barri foren sortint en manifestació a les botxeres criatures alumnas de les escoles radicals.

Els radicals a Sant Felu

Com s'havia anunciat, ahir un grup de cent radicals anaren a Sant Felu del Llobregat, a disposar corones a la tomba de Tauler, mort en el fet sanchant d'ahir va fer veit dies.

Seguint les ordres del governador, anaren a portar les corones en grups de cinc en cinc, i acompanyats de la policia.

En acabar denunciar al alcalde per no haver estat a l'acte, i que tal és fou conculat, a condició de qual també la visita dividís en grups de cinc en cinc.

No's va alterar l'ordre.

Pro preses

A la Plaça de Toros se celebrà ahir el festival pro-preses, ab ordre complet i poca concorrença.

La vaga de Terrassa

Els obrers vaguistes de Terrassa em comunicaren que han acordat fer, desde avuy, «olla comuna», per subvenir davant del conflicte obrer les seves necessitats alimentaries.

Festival a Belles Arts

Ab una concorrença nombrosíssima, tingut ahir a la tarda, a l'edifici de la Plaça de les Arts, que tant d'èxit obtingué dimenge passat, executants les mateixes muntres, entre grans aplaudiments del públic.

Els artistes que interpretaren les cançons escoceses, escoceses molt bé, i l'Orfeu Català, que tenia una gran part al acte, se guanyà, com sempre, fortes ovacions.

Els intèrpretes foren els mateixos, llevat del rapista que, en comptes del senyor Codina, fou el senyor Puigari.

Els actors, com l'Esbart de Dançarins en l'execució de la dansa de «l'heroi Riera», foren aixímateix aplaudidíssims.

L'aire catalanès de la festa es, sens dubte, la causa del seu èxit.

La concorrença fou distingida, i, com hem dit, extraordinàriament nombrosa.

El concert d'orga que, com anunciàvem, executaria mestre Daniel, en el Palau de Belles Arts, a les cinc de la tarda d'avuy, dil·luns, se regirà pel següent programa:

Primera part. — «Marche solennelle», «Milly»; «Sonata en do menor», Mendelssohn; «Grave, Adagio, Allegro maestoso», «Vivace, Fuga i Fugues», Wagner.

Segona part. — «Choral et Musettes», Gounod; «Ball de les morrutes», Daniel; improvisació sobre un tema popular, Daniel.

NOTICIES

DE BARCELONA

Durant la jornada d'ahir, el temps fou variable, vagant pel cel grosses nuvolades que a estones ens obsequiaren ab qualche lleugera pluja.

Aprofitant la mitja bonança, no obstant, foren moltes les famílies que a la tarda deixaren la ciutat, per a disfrutar de les bel·leses dels afores, que estigueren animadíssimes.

El dissapte a la nit, s'inaugurà ab una serie de plens, el «Cinema Imperial», al carrer de Còrrega davant de Lauria.

El local es gran i del tot higiènic; es decorat ab molt gust, predominant l'estil Imperi.

Dissapte, a un quart de deu del vespre, murà del port de Barcelona, a bord del vapor «Tintorer», en direcció a l'Illa d'Alcàzar, una expedició de 600 turistes, organitzada per l'Ateneu Enciclopèdic Popular. Entre els turistes hi ha moltes senyorettes.

Els turistes de Montpeller que aquests dies visiten Barcelona, ahir a la tarda, tots 112 aplegats, ab una bandera al davant i cantant, se dirigiren a presenciar la cursa de braus que s'ha donat a les Arenes. Ja es sabuda la gran afició que hi tenen tots els provençals i de les altres regions del Mitjà de França.

En quasi tots els ciutats grans hi ha una societat taumina. Darrerament varen celebrar a Montpeller un Congrés de societats taumines.

Demà, dimarts, sortiran en automòbil, de Barcelona, per assistir a la festa del Bruch, en honor dels maritres del any 1808, els regidors del Ajuntament senyors Juncosa, Sans Cabré, Guàrdons i Vallès i Puigals.

Ahir, al carrer de Sans, un tranvia va topar ab un carro, produint ferides de pronòstich reservat al carreter, que tingué d'ésser auxiliat a la casa de socors del districte.

De la topada'n va resultar malalt, un arbre d'aquell carrer i alguns desperfectes en el carro.

Mossegades. — En el dispensari del carrer Major de Gracia, fou auxiliat un vell al qual havia mossegat un gos, produint-li una ferida de pronòstich reservat.

A la plaça del Sol, de la mateixa barriada, un noi de 9 anys, jugant jugant va clavar a un senyor company de la mateixa edat, vagues mossegades al avant-bras, que també li foren curades a la casa de socors.

Al carrer del Abat Salont, un cavall va mossegat a un nen de 7 anys, que fou portat com els anteriors lesionats, al dispensari.

VALLVIDRERA. — Ahir hi hagué gran animació per totes aquelles muntanyes. A la plaça, en els restaurants i cafés, per les fonts i per tots els curiosos de les muntanyes, arreu s'hi veia forguigueria gent.

A la plaça, camí de l'iglesia, hi han alçat un arbol còrcer de fullatge i ab un retol que diu: «Fiestas de primavera» (en castellà).

A la fondalada de costum, hi hagué el concurs de societats corals. A sota de la premsa de les vestimentes de la muntanya, s'hi aplegà tota la gent que es cursionejava. Entrà al clòs, fet al mig del bosch, la societat coral de Santa Coloma de Gramenet «Avant», que alçava un lucós penó. Els choristes anaven ab barretina vermella. Dirigits pel mestre Josep Donato, varca cantar «Les Sors de muntanya», peça obligada del concurs, i després «Els Pescadors». Foren molt aplaudits.

Després entrà al clòs el cor «Joventut violetana», alçant una bonica senyera. Els choristes portaven gorrina blanca. Dirigits pel mestre Llorens Carbonell varen cantar «Les flors de muntanya», den Clavé, i «l'Empedrat», den Moren. També foren molt aplaudits.

El punt del qual en formaven part els mestres Mas i Serranet i S. Marmol, donarà veritable oportunitat.

Informació sobre's presuposts

(CONFERENCIA TELEFONICA)

Madrid, 4, 9'15 nit.

Devant de la comissió de presuposts del Congrés ha continuat aquesta tarda la informació sobre's presuposts d'ingressos.

L'acte ha estat molt concorregut.

Ademés de la comissió en ple, presidida pel senyor Suñer Inclán, han assistit els alts funcionaris del ministeri d'Hisenda, escriptors professionals i nombrosos diputats i senadors, entre els quals senyors Azcarate, Soler i March, Zulueta, comte de Sagasta, Salillas i Pedregal.

El senyor Sedó

En primer terme ha informat el senyor Sedó.

Comença saludant a la comissió, en nom de les entitats que l'han comissionat per a informar sobre's presuposts.

Diu que creu haver realitzat una tasca patriòtica separant del camí de la protesta l'acció de les entitats econòmiques, i creu que la comissió agrairà i tindrà en compte la tasca preventiva que les entitats econòmiques realitzen venint a col·laborar ab la seva opinió a la obra de revisió de presuposts.

Quan nosaltres teníem una expectació de 500 milions a les colonies eren qüestions agenes per nosaltres les que avuy ens atanyen molt de prop, perquè tenim que buscar compensacions a nostra acció.

Avuy els presuposts afecten molt directament a la indústria, perquè una acció fiscal pot determinar, segons que estigui bé o mal orientada, conseqüències bones o males per a la indústria.

Avuy, al conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

Avuy, a conferenciar sobre's presuposts, han sofert moltes confusions i ho es fixar en lo que fa Anglaterra, que en ocasions no ha vacilat en anar al arrefendament.

Avuy les nacions tenen fatalment que buscar en la expansió dels seus productes la compensació de la penuria interior i així explica la necessitat d'aumentar els presuposts militars.

impost i nosaltres podríem obtenir de 15 a 16 milions de pessetes, anant a un reuor gradual.

Una de les solucions seria anar a la exportació d'aquell article.

Les nacions acudeixen al auxilli de les indústries, bé rebentant les contribucions, bé rebentant els transports. Aquests mètodes indirectes podríem i deuríem nosaltres utilitzar.

Un altre article de grans rendiments es l'alcohol.

La recolta de tabacchs en un període de 25 anys hem arribat de 90 a 120 milions de pessetes.

No som partidaris d'un gravamen brusc, però si gradual en aquesta renda, que ens dongués un augment de 10 a 15 milions, gravant les labors fines.

Demana excepcions per la petita producció.

Entre dels punts que hem d'apropar es la plus valia. No hem d'acullir als tipus d'altres nacions; hem d'anar per sota dels tipus anglesos i alemanys, en les transmissions de persones jurídiques.

L'aplicació d'una escala gradual sobre's 400 milions d'herències que hi ha a Espanya produiria un augment de 10 milions. No es probable en un període curt arribar a la renda global.

Les tentatives del Parlament foren diferents per entendre que la seva finalitat era quelcom més que'l rendiment de la cèdula i això trobava grans resistències en la falta d'educació econòmica del país.

L'ordre d'impostos que afecten a la plus valia són orientacions que han de tenir-se en compte en el presupost, car fatalment s'hi ha d'arribar.

El presupost no deu tenir un caràcter purament fiscal: ha de mirar al demà i atendre al foment del comerç i de les indústries.

L'administració es l'ànima de les nacions i la panacea de molts mals, entre ells la emigració.

Cal pensar en els estímuls que s'originen a l'indústria d'indústries noves. En alguns casos s'els originen exempcions per un període de 10 anys, com ha passat ara de poch a l'Argentina: Això podrà fer-se aquí per les noves i fixar un període més curt però les que tenen similars en el país. Precisa el diputat senyor Seoane, fa pocs dies, va ocupar-se d'un assumpte important, com es l'abaratiment dels transports.

Això es ara de més interès, perquè no trobem ab el perill de ser desalojats mercaderies del Maròch i això abaratim els transports. Nostres companyies navieres inicien la seva partida en ports estrangers i ens trobem a vegades en l'impossibilitat d'embarcar nostres productes.

Deuria exigir-se a les companyies la sortida de ports espanyols i que la tarifa no excedis de la que apliquen en ports estrangers.

Les admissió temporals són una teoria, és més. Però que dongués garanties se tindrà que crear el sistema de les agrupacions que serien fàcilment vigilades, i els dipòsits frants, dins de normes disjuntives a les actuals. La quantitat de productes, que podrà donar lloc al abaratiment de productes i repercutir a la facilitat per l'exportació, la manera d'obtenir-la seria otorgant en aquells rams que no existís una protesta d'interès nacional.

Acaba dient que, en la memoria que publicarà aviat, se faran aplicacions de lo que ha tingut l'honor d'exposar avuy davant de la comissió.

El senyor Graell

A continuació informà el senyor Graell. Comença dient que per trobar-se convalcent d'una greu malaltia, ha tingut de confiar el seu informe a extenses notes.

Ahudeix a les reformes del senyor Cobian i diu que, encara que estan aplicades, confusions imposables, car se refereixen a problemes que estan al carrer.

Diu que si no's reforma'l presupost de gastos, serà en va quant se fassi en el d'ingressos.

Cal anar a una política financiera fixa, concreta, sense governar desde'l carter ni ab organismes extraparlamentaris. Cal fer una política militar, però la de la clausura i el subministre dels béns de transport, i si's vol també una política social.

Afirma que les nacions han anat forçades al impost sobre la renda per una política militar social i industrial.

Se lamenta de que la tasca parlamentària no sigui més profunda, perquè's diputats se dediquen més a discutir sobre les formes de govern i sobre qüestions que agreden a la galeria, que a tractar els assumptes d'interès per al país com són els financers.

Censura'l sistema de recaudació existent a Espanya en el que intervien els alcaldes, els arrendataris i fins els empleats d'aquests.

Nota la falta de personal administratiu per implantar bones orientacions financeres.

El projecte dels senyors Canalejas i Cobian enfoca cap a un camí radical de tributació.

Demana l'agregació al ministeri d'Hisenda dels registres de la propietat per que serveixin, com en tots els països, d'instruments fiscals.

Creu que'l presupost de gastos no pot fer-lo bé un ministre d'Hisenda. Aquesta deu ser obra parlamentària i singularment de la comissió.

Els presuposts se basen en dues normes primordials que són el cens de la població i l'aument de la renda.

Exposa la necessitat de fer del servei de correus un importantíssim element bancari com passa en tots els països.

Diu que les comunicacions d'Espanya són pobres i dolentes i això es una ramora però desenvollop de la renda, base d'una bona política financiera.

Exposa'l seu temor de que no hi hagi diner per als transports, mentre que no hi haurà per altres problemes com es el militar.

Demana que s'estableixin recàrrecs especials sobre la contribució en les localitats que vulguin un ferrocarril secundari. L'estat no pot costear obres que interessin concretament a les localitats.

Manifesta que per que's serveis de correus i telègrafs construïssin una institució financiera seria precis elevarlos a la categoria d'un sol ministeri.

Termina insistint en la necessitat de fer una política social, militar i financiera que sigui clara, definida i terminada, que augmenti la capacitat tributaria.

Demana que s'estableixin recàrrecs especials sobre la contribució en les localitats que vulguin un ferrocarril secundari. L'estat no pot costear obres que interessin concretament a les localitats.

Manifesta que per que's serveis de correus i telègrafs construïssin una institució financiera seria precis elevarlos a la categoria d'un sol ministeri.

Termina insistint en la necessitat de fer una política social, militar i financiera que sigui clara, definida i terminada, que augmenti la capacitat tributaria.

Demana que s'estableixin recàrrecs especials sobre la contribució en les localitats que vulguin un ferrocarril secundari. L'estat no pot costear obres que interessin concretament a les localitats.

Manifesta que per que's serveis de correus i telègrafs construïssin una institució financiera seria precis elevarlos a la categoria d'un sol ministeri.

lantera de Marina.

Segons el president del Consell, dites forces permaneriran a bordo del barco en que van, desbarbant si el consell d'Espanya a Larache be estima convenient.

De pas ha insistit el senyor Canalejas en que l'envi de dites forces no respon a cap propòsit d'eventualitat al Marroch, sino a la necessitat de cumplir nostres compromisos internacionals.

Nota oficiosa

Al ministeri d'Estat, han facilitat la següent nota oficiosa:

Davant les notícies del increment que sembla pendre l'agració en les proximitats de Alcàzar, en previsió de pògues extendres als països propers a Larache, s'ha disposat que marxin a n'aqueix últim port els bàracs de guerra «Almirante Lobos» i «Cataluña».

Tal precaució es conforme a les declaracions fetes pel Govern a les Cortes descl'l increment dels actuals succeos i sensiblament les que en distints ocasions s'han ja ab relació a n'aqueixa i altres localitats marroquines essent d'esperar que l'efecte moral de la presència dels bàracs basti a evitar qualsevol propòsit de secundar el moviment.

Fransa i Espanya

El senyor Garcia Prieto ha declarat que havia llegit en els periòdics l'extracte del article publicat ahir a París per «Le Temps» sobre l'actiu d'Espanya en els assumptes marroquins i que sabent que de tot just, en primer lloch perquè per formularlo esperava conèixer el text íntegre, i en segon lloch per no contribuir a la polèmica que ve sostenintse entre la premsa d'ençà i d'enllà del Pirineu i de la qual no pot menys que quedar a tercers l'impressió d'un antagonisme que no existís entre els interessos d'ambos països en l'imperi africà.

Segons el senyor Garcia Prieto, el Gabinet espanyol s'ha explicat en les Corts desde'l principi de l'actual crisi marroquina, ab bastanta claretat, però que les disposicions que ara va prenent en relació a les circumstàncies no degun lògicament atribuirse al afany d'emular l'acció francesa o al intent de contrariar-la indirectament.

En el si del Govern espanyol hi ha la més perfecta unanimitat de mires, es sent gràcia tota impudència de galofies dirigida a qualsevol dels seus individus.

La modesta acció d'Espanya s'ajusta als principis i a la resolució de la conferència de Algèr, la qual en un tot va declarar, ab l'expressió assentiment del delegat francès, que els assumptes referents a la tranquil·litat de les regions frontereres de les possessions espanyoles són exclusius d'Espanya i del Maròch i per part confia a Espanya al mateix temps que a Fransa, un mandat que la experiencia francesa, més que la espanyola, ha definit després.

No condueix tampoch més que a extraviar l'opinió pública francesa, afirmar que'l gabinet de Madrid ha posat dificultats a l'acció del gabinet de París, brillantment realitzada per general Monier, o ha sigut causa de que l'acció's modifiqui en seu desenvollop. Aix podrà demostrar-se una asseveració semblant.

Els òrgans responsables del poder públic a Espanya estimen que la intervenció francesa a Fez, la situació d'ella resultant, poden conculcar-se sense grans dificultats ab els interessos i drets espanyols, dins de la observancia dels corts sempre subsistents de l'Acta de Algèr i les converses que entre's dels gabinets s'han seguit desde'l principi.

Les declaracions del senyor Garcia Prieto han sigut molt comentades.

La expedició a Larache

Les forces enviades a Larache s'han format ab elements dels apòstols de Ferrol, Cartagena i Cadix.

Consten d'un batalló, ab 3 quetes, 8 capatins, 14 primers tenents, un capellà, 2 metges, 2 practicants, un mestre armer, 4 sargents primers, 36 sargents segons, 71 cabos, 12 cornetes, 12 tambors i 829 soldats; total, 995 homes.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Fransa al Marroch

París, 4, 8'25 nit.

El «Journal des Debats» creu que'l Govern francès, atenent ab tota fermesa al programa comunicat a les potències signatàries de l'Acta de Algèr, farà fracassar els propòsits alemanys i espanyols referents a determinades concessions al Marroch.

D'Alcàzar

París,

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

231

Crèdit Agricol

El senyor Lafora, en una de les «Fulls Agrícoles» de LA VEU, darrerament publicades, escriu un article ocupant-se de l'assumpte que encapçalava aquestes lletres.

El fet d'estar en contacte permanent amb els pagessos en lo que a Crèdit Agricol, i d'interès fa relació, per descomptat, desde fa anys, el director de caixer del Sindicat Agricol y Caixa rural de Catalunya, i prestans d'aquesta vila, m'han fet suggerir algunes consideracions que, per representar verament la realitat de aquestes coses en la pràctica, m'han fet venir ganes de publicar-les y veure si entre tots els a qui aquestes coses ens agrada y ens n'ocupem, podríem trobar el mitjà de donar forma pràctica en la nostra terra de lo que fora y serà a no dubtarlo la regeneració y el benestar de les classes agrícoles.

El pagès, al menys en aquesta terra, havia fet fins ara lo següent: Suposem una casa de pagès que treballa la seva propietat; y que la qualitat hi val més pagues, als quals ha de pagar fins a la collita vinent.

Per alguna de les moltes causes que tots podem suposar, és impossible que aquella família arribi al cap de l'any ab aquella quantitat.

Què fa? Donchs va a veure a algun dels qui compren fruits y li demana a compte de la brema de les avellanes, del vi, o de l'oli, dies centes, tres centes pessetes, o la quantitat que ell creu que necessita per arribar a la nova collita.

En aquest poble y desde que funciona el Sindicat, això ja quasi no succeeix. Tots hom prefereix fer una petició al Sindicat per tres mesos o per mitja any y de la quantitat que necessita, sen fa al 576 per 100.

Una cosa que passava molt en aquest poble està ara veint, és als adobs tan intimament lligada als Sindicats. Un pagès necessitava guano y anava a un dels mateixos que compraven fruits y li prenia, a pagar a la collita, 6, 8, 10 o 20 sacs de guano, del qual no pagava de 20 a 25 pessetes el sac.

Donchs, bé; per lo que aquells referents, la pagessa necessitava per un plaç curt y per un plaç llarg, crèdit en metàl·lic y adobs.

Algunes vegades passant revista de la cartera del Sindicat m'he horroritzat, pensant en el número d'hypoteques y debitoris que s'haurien fet per pagar tots aquells documents en lletres y pagaments que hi ha y que flueixen entre 50 y 1.000 pessetes. La sindicació sistema Banc d'Espanya a Catalunya dona resultats molt bons; però, això sí: és veritat també que havent tingut persones pobres de gran esperit de sacrifici y de ferm entusiasme que han anat al davant de tots aquells actes alhora ha sigut necessari la seva firma.

Donchs els pagessos, al veure al davant d'aquestes societats a penes que no n'han de treure cap profit hi acodisen, y estan molt tranquils y satisfets al veure que no hi ha veritat y firmant una lletra o un pagament, troben lo que abans els hi costava tant y per un mètode indirecte poden sortir dels seus apuros.

Des de menys que jo crech, perquè la pràctica m'ha fet veure, que els pagessos tenen grans profits y estan molt contents de dia que necessiten una quantitat, de poca cosa, obtenint en el mateix poble y ab la seva firma y la d'un avalador.

Donchs, incanvintement presentem per ara la forma d'aquest crèdit.

Primer. La credulitat del diner.

Segon. Les rebaxes trimestrals.

El Banc d'Espanya, a qui aconquien fins avuy tots els Sindicats, ens deixà el diner a 450 per 100, y per lo tant els Sindicats el tenen de deixar als seus socis a un interès que oscilla entre'l 5 y 6 per 100. El Banc d'Espanya, té avuy rebaxes per mediació dels Sindicats, una porció de mils pessetes, de les quals, abans no'n troya cap profit, perquè els que van a veure a buscar diners als Sindicats, com que són cançons petites, no anaven abans al Banc.

Donchs, si poguéssim aconseguir que'l Banc deixés als Sindicats el diner a un interès de 10 o 20 per 100, tindríem la baratura dels quarts, perquè els Sindicats podrien deixar-lo al 3 o al 4 als seus socis. Aqueix crech que es pot aconseguir, perquè la sindicació és una cosa important y per un plaç llarg, obent a una plantació, un canvi de producció o una millora important en la finca.

El pagès tota quantes dues vegades al any, quan atorga y ven les principals collites.

Allavors, com que sab que ho té de pagar, no li fa res rebaxar de la cantina prestada, el 10 o el 20 per 100. Però venen altres èpoques del any en que ab prou feines té diners per pagar la collita y li és un gran mal de cap buscar els cinch o deu duros per rebaxar la lletra.

Allavors, tot es veurà ab el president perquè no li obligu a rebaxar res; y lo que és pitjor, perquè també donen lletres d'una al any y si pot emmendar la cantina que necessita per pagar, bé ab l'associació.

Això últim, afortunadament, no succeeix sovint, perquè la traca generalment de bons pagadors y el president concedeix la prorroga en l'operació.

Destrucció d'aucells a la comarca d'Olot

Es veritablement escandalós lo que succeeix cada any en aquest temps, ab la gran destrucció d'aucells insectívoros que, en tota la comarca d'Olot, és ineficax de la veda, sense que les autoritats se preocupin per posar fre a tan perjudicial abús. Y els que més abusen de cassar en període de veda, tota classe d'aucells que la llei prohibeix en temps de caça, de matar, són els pagessos. Aquests que més els necessiten per l'avicultura, són els seus veritables destructors.

En la citada comarca, quan els cide res són plens de cides madurs, els pagessos fan una barreja, de branques de qualsevol arbre, per anar a caçar, prop dels esmentats arbres fruiters, y durant els matins y tardes passen algunes hores allí esperant a les merles, grives, cuarons, ocells y molts y molts altres auells insectívoros que van al cide a buscar menjar per durlo als seus pous que tenen dintre del nu y a esportar-los a les ciutats, a les ciutats que acaben allí, que són cas tots els de les ciutats, espereu que hi ha en una retensa rodalia de cada cide.

De mode que ab aquest procediment maten els pous y els pous s'han de morir de fam dintre del nu, causant ab això procediments, el complet aniquilament d'uns auells tan útils a l'avicultura.

Aquesta manera tan destructiva de caçar els auells en temps de veda, se fa en gran escala a tota la comarca d'Olot, venint a constituir un escandalós abús que, si les autoritats no prenen mesures, pot arribar a ser molt perjudicial a la nostra avicultura.

En aquest poble y desde que funciona el Sindicat, això ja quasi no succeeix. Tots hom prefereix fer una petició al Sindicat per tres mesos o per mitja any y de la quantitat que necessita, sen fa al 576 per 100.

Una cosa que passava molt en aquest poble està ara veint, és als adobs tan intimament lligada als Sindicats. Un pagès necessitava guano y anava a un dels mateixos que compraven fruits y li prenia, a pagar a la collita, 6, 8, 10 o 20 sacs de guano, del qual no pagava de 20 a 25 pessetes el sac.

Donchs, bé; per lo que aquells referents, la pagessa necessitava per un plaç curt y per un plaç llarg, crèdit en metàl·lic y adobs.

Algunes vegades passant revista de la cartera del Sindicat m'he horroritzat, pensant en el número d'hypoteques y debitoris que s'haurien fet per pagar tots aquells documents en lletres y pagaments que hi ha y que flueixen entre 50 y 1.000 pessetes. La sindicació sistema Banc d'Espanya a Catalunya dona resultats molt bons; però, això sí: és veritat també que havent tingut persones pobres de gran esperit de sacrifici y de ferm entusiasme que han anat al davant de tots aquells actes alhora ha sigut necessari la seva firma.

Donchs els pagessos, al veure al davant d'aquestes societats a penes que no n'han de treure cap profit hi acodisen, y estan molt tranquils y satisfets al veure que no hi ha veritat y firmant una lletra o un pagament, troben lo que abans els hi costava tant y per un mètode indirecte poden sortir dels seus apuros.

Des de menys que jo crech, perquè la pràctica m'ha fet veure, que els pagessos tenen grans profits y estan molt contents de dia que necessiten una quantitat, de poca cosa, obtenint en el mateix poble y ab la seva firma y la d'un avalador.

Donchs, incanvintement presentem per ara la forma d'aquest crèdit.

Primer. La credulitat del diner.

Segon. Les rebaxes trimestrals.

El Banc d'Espanya, a qui aconquien fins avuy tots els Sindicats, ens deixà el diner a 450 per 100, y per lo tant els Sindicats el tenen de deixar als seus socis a un interès que oscilla entre'l 5 y 6 per 100. El Banc d'Espanya, té avuy rebaxes per mediació dels Sindicats, una porció de mils pessetes, de les quals, abans no'n troya cap profit, perquè els que van a veure a buscar diners als Sindicats, com que són cançons petites, no anaven abans al Banc.

Donchs, si poguéssim aconseguir que'l Banc deixés als Sindicats el diner a un interès de 10 o 20 per 100, tindríem la baratura dels quarts, perquè els Sindicats podrien deixar-lo al 3 o al 4 als seus socis. Aqueix crech que es pot aconseguir, perquè la sindicació és una cosa important y per un plaç llarg, obent a una plantació, un canvi de producció o una millora important en la finca.

El pagès tota quantes dues vegades al any, quan atorga y ven les principals collites.

Allavors, com que sab que ho té de pagar, no li fa res rebaxar de la cantina prestada, el 10 o el 20 per 100. Però venen altres èpoques del any en que ab prou feines té diners per pagar la collita y li és un gran mal de cap buscar els cinch o deu duros per rebaxar la lletra.

Allavors, tot es veurà ab el president perquè no li obligu a rebaxar res; y lo que és pitjor, perquè també donen lletres d'una al any y si pot emmendar la cantina que necessita per pagar, bé ab l'associació.

Això últim, afortunadament, no succeeix sovint, perquè la traca generalment de bons pagadors y el president concedeix la prorroga en l'operació.

Jo desitjaria que en aquestes columnes visguessim altres opinions molt interessants que la nostra y treballar junts per fer una cosa ben pràctica y sobre tot ben catalana.

Joan RIBA.

met meteorològic local seria d'un valor inestimable als meteofores degudament. Però, desgraciadament, encara es llunyà dia, com preveu un emment físic, que a cada campanar de poble hi haurà un bon baròmetre al costat del clàssic rellotge. Un bon baròmetre és costós y de difícil maneig; per això se fa raríssima la seva aplicació.

L'únic en aquest moment, que dificulta nosaltres no volen fer present d'un, ben senzill com econòmic, al alcance de totes les fortunes; y que aconseguim no deixem els nostres pagessos, aficionats y fins els homes d'estudi, d'ensajar, perquè ne trauran de les seves manifestacions profitoses ensenyances.

Amem ad escurar, mes abans ens permetem fer una petita explicació del perquè del funcionament del expressat aparell y del baròmetre.

Nosaltres y tots els vers de la superfície de la terra vivim dins un mar d'aire, dins de la capa de gas anomenada atmosfera. L'aire pesa y, per lo tant, de mant nostres cossos sostenim un gran pes.

Baix el punt de vista purament físic, imaginem l'aire com una aigua menys densa, més lleugera, més clara, més transparent, més suau, diguem-hi com vulguem; és un líquid subtilíssim, però líquid al fi.

L'atmosfera, sen, donchs, per nosaltres un mar d'aigua lleugera, que para distingir del veritable mar l'anomenem aigua.

Ningú dubta que l'aigua escau; ningú dubta tampoc del pes del aire, encara que molt més débil en igualtat de volum.

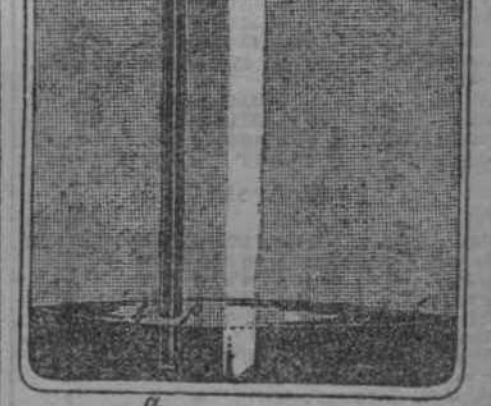
Si omplim una ampolla d'aigua, o de qualsevol altre líquid, y la debocuem dins d'un vas ple de la mateixa substància, veurem que'l líquid, com l'ampolla, no s'eleva. El pes del aire, sobre'l líquid del vas y no deixa baixar al que omple l'ampolla.

Si aquesta ampolla l'imaginem que's va allargant convertint-se ab un tub de més d'uns 10 metres de llarg, sempre plena de líquid y debocada dins del vas ple del mateix, tampoc se vessarà, però quedará al cap d'aquest un buit. La columna d'aigua resta equilibrada per l'aire, per l'atmosfera, pesant tant com aquesta.

Para simplificar l'experiència, y para més facil comprensió, operem ab mercuri, ab argent-viu, que pesant molt més que l'aigua no necessitemus de l'ampolla de tanta llargaria.

Mercuri, aigua y aire, tres líquids, tres elements que sols se diferencien en la intensitat de la opacitat.

Un tub de vidre, tancat per un extrem, d'un metre de llarg, encara no, ens servirà per aquest cas. Omplim-lo de mercuri, tapem-lo, com cop bé el dit y debocuem dins d'un recipient qual-

sevol—si pot ésser de vidre millor, perquè's veu més clar—que conté un pou de mercuri (a b). Veurem que quedará una columna (p q) equilibrada pel pes del aire sobre'l mercuri (a), y un espai (q m) sense res, buit completament.

Preparat així l'aparell, posem-hi aigua al recipient (b) fins a (s), per exemple, y com pesa més que l'aire pujará la columna de mercuri (p q).

Si ara removem l'aigua veurem que aquest moviment se tradueix en pujades y baixes en l'expressada columna.

Desde la (b) fins a la (s) es aigua; essent mercuri, que pesa més, haurá pujat també més. Removent-hi la columna del tub pujará y baixará, traduint aquests canvis de pressió.

Si substituïm el mercuri y l'aigua per líquids menys densos, per l'oli, l'alcohol, la benzina, l'èter, passarà exactament lo mateix; sols canviarà la columna del tub ab més o menys alçada. Fem pujar la fantasia, anem concebib l'altre líquid, més dens, més fútil, menys pesant y arribarem a l'aire. Aqueix espai, donchs, la columna del tub de referència, però necessitaré molta més cantitat, molta més alçada, un vas de uns 60 kilòmetres de llarg. Si per un mitjà qualsevol present en moviment aquesta descomunal columna d'aire el març del tub no sofrirà les conseqüències, canviat sempre l'enfonsat canó de pujar y baixar, única manera de expressar els soterrats deguts als diferents moviments de l'aire que'l rodeja y l'apressa.

Això passa dins d'un clos reduït. El fenomen no depèn de la naturalesa del líquid, més bé es efecte de la cantitat. Si vas que conté tub de mercuri va augmentant en amplaria y alçada, passarà lo mateix. El podem concebir de base igual a la superfície de la terra, y de alçada uns 60 kilòmetres; es a dir, l'atmosfera.

Plantant el tub de mercuri, o de qualsevol altre líquid—però en aquest cas de anar a l'anyar com nostre dens es—expressada forma—traduirá los moviments de l'aire que l'envolta, de l'atmosfera. Y com d'aquests canvis depèn el temps, d'aquí resulta que'l baròmetre és l'aparell que pot indicar-nos els canvis atmosfèrics, basats en la diferent pressió atmosfèrica.

El nostre organisme és poch sensible para notar aquests canvis, com es poch sensible para notar petits canvis de temperatura. Para sentir a sa obtusa sensibilitat ha trobat aparells expressos. Aquests són el baròmetre y el termòmetre, que's completan admirablement.

Quedem, donchs, que l'home, que'l que és el que no buidat les seves plenes de líquid debocades sobre'l març líquid com es la terra.

Quedem, donchs, que l'home, que'l que és el que no buidat les seves plenes de líquid debocades sobre'l març líquid com es la terra.

Quedem, donchs, que l'home, que'l que és el que no buidat les seves plenes de líquid debocades sobre'l març líquid com es la terra.

Quedem, donchs, que l'home, que'l que és el que no buidat les seves plenes de líquid debocades sobre'l març líquid com es la terra.

Quedem, donchs, que l'home, que'l que és el que no buidat les seves plenes de líquid debocades sobre'l març líquid com es la terra.

del que no taci el pomó pel brox xich quan està ben tapat el brox gran; y questem, també, que'l baròmetre pesa l'aire, la pressió atmosfèrica, els seus canvis, y per fi, avisa'l temps que farà.

Jaume LAFORGA.

Trempe.

Una injustícia del Reglament d'alcohols

Entre les moltes injustícies y anomalies que ofereix la legislació alcohòlica, hi ha una que, fet a notar a la Junta del Institut Agricol Català de Sant Isidre, per don Ignasi Girona, sembla que està a punt de ser corregida, a instancies d'aquella entitat.

L'article 66 de la llei d'alcohols subjecta als fabricants d'alcohols composts y licors, al pagament d'una patent anual inextinguible, que oscila entre 250 y 5.000 pessetes; el Reglament determina dita escala en 11 classes, basades en la cantitat de productes que les fabricques produïen anyal en circulació.

Fins aquí, acceptant per un moment, com a bones aquestes patentes, podríem dir que dir: però ve'l article 61 del Reglament y disposa que els fabricants que paguin patent de desena y onzena classe no podran vendre els seus productes fora del terme municipal en que s'hagin establert, ab l'aguantant de que així mateix se'ls prohibeix exportar fora d'Espanya.

Resposta, per lo tant, que'l referit fabricant, no disposa de més mercat productiu, que'l de la localitat de la fabrica, y de consegüent tot fabricant que estigui en els termes de la seva industria y y tot aquell que no ha de pagar més que patents de 500 a 250 pessetes, no pot aspirar més que a un consum limitadíssim.

Així fa que hagin de desaparèixer les petites industries rurals de destileria, y lo que convé es fomentarien para enriquir la vida rural.

Per altra part, no sabem veure que hi guanyarí l'Fisch ab semblants prohibicions que promouen, sens dubte, la fabricació clandestina.

L'Institut Agricol té demanat, per lo tant, que'l referit article 61 del Reglament, en el sentit d'autoritzar a tots els fabricants d'aliments composts y licors, para vendre fora del terme municipal y exportar, posant així a tots en igualtat de condicions, tota vegada que en quant al pagament de la patent, cada hi paga per la cantitat de productes que anyalment posa en circulació.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

Entre les variis assumptes en que aquesta Junta treballa a Madrid el representant del Institut, senyor Maspons y Camarasa, hi ha'l de referència, ab moltes seguretats, d'ésser complet, ab lo qual sens dubte, ademés de fer cessar una injustícia, se donarà un bon impuls a la vida de molts pobles rurals.

ELS ADOBS QUÍMICHS

Primeres matèries: Superfosfats minerals y orgànics, sulfat d'amoniach, nitrat de sosa, sals potàssiques, etc.

Guano Vallesá

de Lluís Serra - Granollers del Vallès

A Barcelona, Nou de Sant Francesch, 27, 2.ª, 1.^a

Proveïdor de la «Comunitat de Primeres matèries» de la «Federació Agrícola Catalana-Baleàr»

Representants a Catalunya, Balears y Aragó

Coniller Model

dedicat exclusivament a la cria del conill

Gegant de Flandes

Parella de 3 mesos y pès 4 y mitg kilos, 12 pessetes

Franch d'embaïatge y racionats convenientment segons el viatge. Para exemplars de més edat y pès, demanar preus.

Joan Bta. Cuni, avicultor. - La Bisbal, Monells (Província de Girona)

SOCIETAT ENOLÒGICA DFL PENADÈS

SERDÀ, ROS Y C.^a

Rambla Sant Francisco, 45 - Vilafranca del Penadès

Productes enològics de «La Litorale», de Badajoz.

Adobs químichs y orgànics.

Material de magatzem y celler.

Societat d'anàlisis de vins, de la casa Durand, successor de Salleron, de París.

Productes anticriptogàmichs.

Instal·lació de laboratoris y cellers moderns.

DEMANIS LLISTES DE PREUS

Ademés, per lo que respecta a Catalunya, tenim la sort de que davant d'algunes divisions hi ha persones mercedíssimes, que s'acodixen ab gran generositat y amor al país, a les seves obligacions, per lo qual tenim que aquestes serveys se van realitzant d'una manera admirable.

Tempe endarrera donaven una suscinta idea de lo que s'està fent pels voltants d'Empuries front y repoblant les dunes del Golf de Roses y verificantes al progrés importants excavacions arqueològiques.

Volem dir avuy quicòm de lo que's fa a la comarca del riu Francolí, tota vegada que, com s'ha publicat, l'Institut Agricol Català de Sant Isidre, va a fer-hi aquestes dies una visita.

S'hi construïren una xarxa de camins forestals para'l pas de les brigades y el transport de materials. Aquests camins al set diu servirán para la comunicació general, para desembarcar y para l'exportació de minerals d'aquella comarca. El dia que tot sigui acabat, se fomentarà molt l'economia.

S'han fet ja importants rep

